

Aktionærer, og de har en tydelig Følelse af, at de i den kommende Tid vil faa nok at gøre med at klare sig selv. Man har derfor fra alle Sider sluttet sig til Landboforeningernes frihandelsvenlige Standpunkt og taget Afstand fra Nyradikalismen og den stærke Form for Industribeskyttelse, som den havde valgt. Der er nu mange flere, der gaar sammen der, end alene Landbruget. Det er klart, at alle ubeskyttede Erhverv har samme Interesse i dette Spørgsmaal.

Men denne Undsigelse, denne Tagen-Afstand fra radikale Bønders Side, er i Virkeligheden en Katastrofe fra de radikale Generaler. Den Dag, de Folk melder sig fra Partiet, den Dag de føler sig som Bønder, hvis Interesser naturlig falder sammen med hele Bondestandens Interesser, da er den radikale Episode egentlig forbi som Landspolitik. Og jeg har den Tro, at det vil komme med en Naturnødvendigheds Magt; Varslerne om, at det vil komme, er tydelige nok, og jeg hilser den Tid med Glæde, da alle danske Bønder staar sammen til Værn om deres Interesser. Men naturligvis forudsér jeg, at de Radikale, ledet af Selvopholdelsesdriften, vil kæmpe til det yderste for at holde os splittede. Vi har maattet bøde meget for denne Splittelse. Men jeg er overbevist om, at de almindelige Husmænd efterhaanden vil opdage, at det hænger saadan sammen, som jeg her har sagt.

Der er det mærkelige ved dette Forhold, at medens man finder det i sin Orden, at alle andre Erhverv samler sig til Værn om deres Interesser i deres Fagforeninger, lyder der, naar der er Tale om en Samling af alle Bønder her i Landet, et Forargelsens Hyl, Bonden, han har bare at tie og at betale! Og saa bliver vi skældt ud af Socialdemokraterne og haanet af de Radikale. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at det er der ikke noget om, Bønderne blev ikke ilde omtalt fra Socialdemokraternes Side. Jeg antager, at det ærede Medlem Hr. Stauning har det saadan, som man kan faa det, naar man bor paa et uroligt Sted her i Byen, hvor der er megen Vognrummel: naar man har boet der en Tid, hører man den ikke. Det ærede Medlem Hr. Stauning er sikkert saa vant til at læse disse Artikler med nedsættende Udtalelser om Landmændene, Bønderne, Storaagrarene, som det hedder, at det ikke falder ham ind at lægge Mærke til, at det staar i Bladet.

Det vil være ret overflødigt at fremdrage Eksempler, thi de findes saa at sige i hvert eneste Nummer. Med den højtærede

Formands Tilladelse skal jeg dog citere nogle enkelte Linier, der stod i „Social-Demokraten“ fra 15. August: „Og midt i den mørke Tid sidder Agrarklassen lunt og fedt, fri for Byrder og Bekymringer, omgærdet af en Politik, der forvandler det øvrige Samfunds Nød til en Velstandskilde for den. Den er det urostiftende Element i vort Samfund. Og en Fortsættelse af Agrarpolitikken vil give Bagslag“. Og i et andet Nummer, for 20. August, staar der: „Den privilegerede Landbostand kan ikke i Længden skulke sig fra sin Part af Byrderne, thi Samfundets Nødtilstand gør det umuligt for Samfundet at rumme saa kostbare *Fripassagerer*“. Det er kun et Par enkelte Eksempler blandt mange paa, hvorledes man ser paa Landmændene som Droner, som unyttige Personer, der frit sejler med og ikke gør Nytte for deres egen Føde, langt mindre i Retning af at skaffe Føde til andre, men det er noget, vi i og for sig kan tage med Ro, og det gør vi i Virkeligheden ogsaa.

Medens vi ser det radikale Parti og dets Førere, særlig det ærede Medlem Hr. Rode, indtage den ynkværdige Holdning, at de ikke tør hævde deres Standpunkt, som var, og vistnok er: Importregulering og alt, hvad dertil hører, maa jeg tilstaa, at Socialdemokraterne rigtignok er nogle ganske anderledes føre Karle; de tør sige, hvad de vil, medens de Radikale staar bagved og dukker sig og holder i Frakkeskøderne og kiger til Siderne, om nogle Landboere ser dem — de vil helst gøre sig usynlige, hvis det er muligt.

Nej, Socialdemokraterne tør! Deres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Stauning, udtaler i sin Finanslovtale tydelig, hvad de vil: „Importregulering svarende til Valutatilstanden under behørig Statskontrol, Statshjælp til Eksport under behørig Kontrol“ — selvfølgelig Statskontrol — „Genoptagelse af Produktionen, om fornødent ved Statsinitiativ og offentlig Støtte eller offentlig Drift“ — det vil sige Statsdrift. Det er Folk, som ved, hvad de vil; de har et Program, det er ikke saadant noget Luskepeteri, det er noget, jeg kan lide, selv om jeg er imod Midlet; det er ikke radikal Listen-paa-Hosesokker og Forsøg paa ved politiske Snedigheder at overraske andre, samtidig med at man ude i Landet paa Møderne bevidner ædelt Sindelag og Bekymring for Samfundet i det hele taget. Dette er en Rolle, som er mig meget utiltalende, det er en ulden Politik, jeg kunde næsten sige, det var en slimet Politik, det